

Kristine og Kurt Ørum og deres fire drenge bor i Hald Ege, hvor de lever et liv, som er noget anderledes end de flestes.

Familieliv med kampkunst og klidboller

Hos familien Ørum i Hald Ege viger livsstilen lidt fra de flestes. Far, mor og fire sønner lever således ikke bare vegetarisk, men også med masser af daglige karatespark og håndkantslag på menuen.

INTERVIEW

Lone Weinreich Fisker
loneweinrech@gmail.com

HALD EGE: Kører man ud ad Egeskovvej og ind i Hald Ege, skal man dreje til venstre lidt oppe ad bakken, hvorefter man endnu en gang skal til venstre.

Her kommer man så lidt nede ad vejen til et stort, gammel, hvidt bondehus i to etager, der ligger på en ret stor naturgrund med masser af store træer og utæmmet natur.

På grunden ligger der også to små tilhørende annekser, hvoraf det ene fungerer som den alternative klinik, som drives af moderen i huset. På postkassen uden for nummer 5 kan man læse, at matriklen tilhører familien Ørum bestående af far Kurt (kaldet Shi-han), mor Kirstine og de fire sønner, som kommer sådan trip-trap-træsko med storebror Falk som den ældste og så i rækkefølge Tor, Arn og endelig Bror på knap to år. Jo, lillebror i familien hedder rent

Drengene er vant til at slås for sjov i fritiden. Det er ikke fodbold eller håndbold, der stjæler deres tid.

faktisk Bror.

Jeg er dårligt kommet ud af bilen, ind gennem havelågen og ind på grunden, før Shi-han Ørum (*Shi-han betyder "Højtæret Mester", en titel internationale mestre i kampkunstverdenen har tildelt ham. Denne titel bruges i stedet for hans fornavn, red.*) og hans hustru kommer ud ad hoveddøren med

kvartetten af sønner trippende efter sig; næsten som når en andefamilie spadserer over en fodgængerovergang.

Jeg kigger lige en ekstra gang ved synet, for alle seks i familien er iført sorte træningsbukser og en gråmeleret sweatshirt – næsten som en uniform – og det viser sig, at det ikke bare er til ære

for fotografen, men faktisk er et outfit, som den store familie oftest går rundt i. I hvert fald når de er derhjemme, eller når de træner kampkunst, selvforsvar, slag og spark på Marsk Stigs Vej i Viborg.

Skiller os ud

Det gør de nemlig tit, de seks familiemedlemmer.

Faktisk har de fire sønner helt bogstaveligt fået kampkunsten ind med modernælken – og den yngste får det sågar endnu, ser jeg, da vi efter at have sagt goddag sidder bænket ovre i det ene annekser, hvor mor Kirstine løfter op i den grå træningstrøje og lægger bettefyren til brystet.

- Det kan da godt være, vi skiller os ud, fordi vi er vegetarer, lever 100 procent økologisk, ikke spiser sukker, og fordi vi dyrker en sport og en livsstil, som måske på mange virker lidt anderledes, men vi ser altså også X-Factor, smiler Kirstine Ørum.

Hun driver en alternativ klinik på matriklen, hvor hun især behandler voksne og børn, som er

stressede eller på anden måde i ubalance, og netop fordi både hun og Shi-han Ørum synes, der er så mange forventninger til børn i dag – og heraf så megen stress – er det vigtigt for dem at lære deres egne børn, at det er okay ikke at være børn, der elsker rampelyset og at være "på" hele tiden.

Det gælder både i forhold til skolen og sådan i det hele taget.

Til- og fravalg

For Kirstine og hendes mand handler tilværelsen således om at træffe nogle bevidste valg og fravalg, og far Shi-han, som har grundlagt Dai Ki Haku-karate, som ikke bare tæller en klub på Marsk Stigs Vej i Viborg – men også flere andre steder i landet – skærer da også igennem og siger, at det sådan set aldrig har været til diskussion, at de fire sønner skulle lære den kampkunst og karate, der selv blev omdrejningspunktet for hans liv i begyndelsen af 1980'erne.

- Det er sundt for drenge at lære at slås!, understreger Shi-han

Familien Ørum bestående af far Shihan Kurt Ørum, mor Kirstine samt sønnerne Falk, Tor, Arn og Bror.
Foto: Morten Pedersen

Kurt Ørum har grundlagt Dai Ki Haku-karate. Derfra kommer også navnet Shiha.

“VORES SØNNER SYNES VIST, AT FODBOLD I MODSÆTNING TIL KARATE ER LIDT VOLDSOMT

KIRSTINE ØRUM

Ørum således og pointerer vigtigheden i, at drenge generelt kommer af med en masse energi, når de tumler og får nogle fysiske udfordringer blandt andet ved at kæmpe med nogle af de forhåndenværende redskaber – for eksempel store grene og pinde – der er overalt på den store grund i Hald Ege. En grund, hvor Falk, Tor, Arn og den to-årige Bror har rig mulighed for at få nogle naturlige fysiske knubs, når de eksempelvis bliver moslet omkuld af en af brødrene eller af mor og far.

I familien Ørum i Hald Ege er det således ikke fodboldmål, sandkasser og gynger, der findes rundt omkring i haven, men derimod sparkepuder og andre primitive legetøjs- og træningsvåben – og sådan er det bare.

Ud over rampen

De fire sønner, som velopdraget følger med i samtalen, er alle – siger forældrene – stiltfærdige og lidt tilbageholdende, og på den baggrund kan det måske virke lidt modsætningsfyldt at sætte dem til

Familien lever vegetarisk og generelt af sunde råvarer.

at slås og at lære selvforsvar, men hertil svarer deres far, som samtidig også er drengenes træner:

– Når jeg synes, det er så vigtigt at vores sønner – ja, alle mennesker – lærer at slås og at forsvare sig, så er det fordi, de ikke bare hører en masse selvtillid ad den vej, men også fordi de lærer at komme lidt ud over rampen, når de for eksempel skal lære at lave et kampråb og at stille sig frem. Den slags kommer dem helt sikkert til

gode i mange andre situationer, eksempelvis i skolen, hvor børn jo i dag skal stille sig op og fremlægge for klassen i tide og utide, pointerer Shihan Ørum, mens drengene snupper en bid af deres mors hjemmelavede og økologiske, sunde snacks.

Klidboller og andet sundt er således en væsentlig del af det, der bliver sat på bordet i huset på Niels Bugges Vej, men det betyder ikke, at familien er fanatisk,

og at drengene for eksempel ikke må få den lille pose med sukkerfyldt chokolade og E-numre, som jeg har taget med til drengekvarteret.

Drømte om parkour

Jeg spørger storebror Falk på 12 år, hvordan det er at skille sig lidt ud, ikke bare med hensyn navnet, men også i forhold til at dyrke en sport, som falder lidt uden for den fodbold, som mange drenge i alle aldre ellers sværger til.

Falk svarer, at han bare godt kan lide at træne kampsport, og at det ellers er sejt at have et usædvanligt navn, og det samme siger seks-årige Arn, hvis navn i øvrigt betyder ”ørn” på norsk.

– Vores sønner synes vist, at fodbold i modsætning til karate er lidt voldsomt, smiler Kirstine og siger, at både hun og hendes mand godt ved, at de som forældre nok er meget tydelige og stærke, og at det måske på sigt kan medføre en mulighed for, at deres børn en dag vil stampe i jorden, smide de sorte træningsbuk-

ser og den gråmelerede sweatshirt og måske i protest vil begynde at gå til håndbold – og at spise røde pølser og en hel masse andet ”forbudt”.

– Det må de selvfølgelig gerne, siger Shihan Ørum og blinker med det ene øje, mens 10-årige Tor lidt genert fortæller, at han engang drømte lidt om at gå til parkour, som er sådan en sport, hvor man hopper rundt og op og ned mellem bygninger.

Den idé gik han dog fra igen, så han er stadig med på holdet, når far, mor og børn sætter sig ud i den store bil og kører ind til træning på Marsk Stigs Vej.

Om storebror Falk med tiden skal overtage karate-dynastiet Dai Ki Haku og leve professionelt med og af det, vil tiden vise. Foreløbig synes han og hans brødre bare, det er skægt at dele en interesse med både mor og far, og sådan er det nok for de fleste børn, uanset om der er tale om svømning, gymnastik, fodbold, spejder, tegning – eller som hos familien Ørum i Hald Ege: kampkunst.